

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/523/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511207391
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511207391.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z., zastúpeného C. proti odporkyni P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne B., zastúpeného S., o zaplatenie 1.046,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/182/2011-77 zo dňa 04. apríla 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 165,91 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 82,85 Eur. Zároveň rozhodol a vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a zrušil platobný rozkaz tamojšieho súdu, č.k. 3Ro/292/2011-18 zo dňa 08.10.2011. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 1.046,42 Eur s príslušenstvom. V priebehu konania vstúpil na stranu odporkyne vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti súdnej veci okrem spisovej značky a mena a priezviska odporkyne (dokonca ani predmet sporu). Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktorú vyčíslil. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. V súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok (§ 11 ods. 3, 4 a 6 zákona o súdnych poplatkoch). Keďže navrhovateľ bližšie neuviedol a ani inak nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, súd konštatoval, že navrhovateľ späťvzatím zavinil zastavenie konania, s čím § 146 ods. 2 O.s.p. spája povinnosť navrhovateľa uhradiť trovy konania. Odporkyni súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadala. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie obsahujúce námietku premlčania (odmena 61,41 Eur + režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Súd sa úplne nestotožnil s názorom navrhovateľa, že združenie, vystupujúce na ochranu práv spotrebiteľa, by z povahy svojho predmetu činnosti nemalo v konaniach vystupovať prostredníctvom právneho zástupcu a malo by byť schopné práva spotrebiteľov hájiť samo. Za prevzatie zastúpenia a prvú poradu súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal pre ich neúčelnosť. Z obsahu spisu je zrejmé, že k prevzatiu zastúpenia vedľajšieho účastníka (vrátane prvej porady) došlo bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, teda bez znalosti právnej stránky veci. Právna pomoc tak nemohla mať

žiaden obsah, preto bola pri tomto úkone úplne bezúčelná a náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi za ňu nepatrí. Vydaný platobný rozkaz súd zrušil podľa § 173 ods. 2 O.s.p. pre nemožnosť jeho doručenia odporkyni.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania vo výške 213,72 Eur a zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 58,18 Eur. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Bol toho názoru, že pri určovaní výšky priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi súd postupoval svojvoľne a svoje tvrdenie nepodložil žiadnym skutkovým, či právnym základom. Uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Právny zástupca v konaní riadne hájil práva vedľajšieho účastníka a svojimi úkonmi mu ako aj odporcovi privodil plný úspech v konaní. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania následne po preštudovaní návrhu na začatie konania a jeho príloh, pričom vyjadrenie obsahovalo aj presvedčivú argumentáciu. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Osobitne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2013, č.k. 6Co/280/2012-90.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 46,22 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/40/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok, ktorým okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 82,85 Eur. Vo zvyšku

uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Keďže navrhovateľ zavinil zastavenie konania, vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznal len za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie obsahujúce námietku premlčania. Nepriznanie náhrady trov konania za úkon právnej služby - prevzatie zastúpenia a prvú poradu odôvodnil neúčelnosťou tohto úkonu právnej služby, nakoľko k prevzatiu zastúpenia došlo bez akejkoľvek znalosti predmetu konania. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že právna pomoc tak nemohla mať žiaden obsah.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Do predmetného konania vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie k návrhu na začatie konania (zo dňa 13.02.2013, č.l. 66), v ktorom poukázal na neprijateľné podmienky a kvalifikovane vzniesol námietku premlčania.

Napriek tomu, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez toho, že by bol oboznámený s obsahom spisu, teda bez znalosti právnej stránky veci, odvolací súd úkon - prevzatie a príprava zastúpenia považoval v danej veci za účelne vykonaný. Pri posudzovaní účelnosti daného úkonu právnej služby nie je právne významné, či sa právny zástupca oboznámil s predmetom konania pred alebo po zahlásení vstupu do konania. Účelnosť tohto úkonu sa posudzuje v závislosti od účelnosti vykonania ďalších úkonov právnej služby. Samotné zahlásenie vstupu do konania bez vykonania iných úkonov právnej služby by nebolo možné považovať za účelne vykonaný právny úkon, čo však nie je prejednávaný prípad.

Pri skúmaní účelnosti úkonu právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka odvolací súd dospel k záveru, že právny zástupca vedľajšieho účastníka sa oboznámil s vecou, podrobil prípad rozboru a analýze, čo predchádza kvalifikovanému podaniu vo veci samej. Následne podal vo veci vyjadrenie vedľajšieho účastníka

obsahujúci právny rozbor, v závere ktorého vzniesol námietku premlčania. V zmysle uvedeného má odvolací súd za to, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka v zmysle uvedeného pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 165,91 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 1.046,42 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 61,41 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie 61,41 Eur, režijný paušál 7,63 Eur a 7,81 Eur, 20% DPH 27,65 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 165,91 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie odvolania vedľajšieho účastníka, režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.